

Vaststelling selectielijst neerslag handelingen Minister van Buitenlandse Zaken beleidsterrein Internationale Volksgezondheid vanaf 1945

14 september 2007/Nr. C/S&A/07/2311

De Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, en de Minister van Buitenlandse Zaken,

Gelet op artikel 5, tweede lid, onder b, van de Archiefwet 1995;

De Raad voor Cultuur gehoord (advies van de Raad voor Cultuur van 30 augustus 2007, nr. aca-2007.03943/5);

Besluiten:

Artikel 1

De bij dit besluit gevoegde 'selectielijst voor de neerslag van de handelingen van de Minister van Buitenlandse Zaken en de onder hem ressorterende actoren op het beleidsterrein Internationale Volksgezondheid over de periode vanaf 1945' en de daarbij behorende toelichting worden vastgesteld.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na de dagtekening van de Staatscourant waarin het wordt geplaatst.

De Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap is belast met de uitvoering van dit besluit dat met de daarbij behorende selectielijst en toelichting in de Staatscourant zal worden geplaatst.

Den Haag, 14 september 2007.

De Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,

namens deze:

de algemene rijksarchivaris,

M.W. van Boven.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

namens deze:

de Minister van Volksgezondheid,

Welzijn en Sport,

namens deze:

de plaatsvervangend secretaris-generaal,

Ph.A.M. Huijts.

Een belanghebbende kan tegen dit besluit beroep instellen bij de rechtbank binnen het rechtsgebied waarvan hij zijn woonplaats heeft.

BASISSELECTIEDOCUMENT

Instrument voor de selectie – ter vernietiging dan wel blijvende bewaring – van de administratieve neerslag op het beleidsterrein

INTERNATIONALE VOLKSGEZONDHEID 1945–

Deze selectielijst geldt voor de zorgdragers:

– de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport;

– de Minister van Buitenlandse Zaken;

– de Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap;

Ministerie van VWS

Directie Informatiehuishouding
april 2007

Lijst van afkortingen

AMvB: Algemene Maatregel van Bestuur

BSD: Basis Selectiedocument

b.w. : buiten werking

BLEU: Belgisch-Luxemburgse Economische Unie

CDBI: Bio-ethiekcomité (Raad van Europa)

CDDH: Mensenrechtencomité (Raad van Europa)

CDPSP: Volksgezondheidscomité (Partieel akkoord) (Raad van Europa)

COCO-EU: Coördinatiecommissie voor Europese Integratie- en Associatieproblemen

COCO-HAN: Coördinatiecommissie voor Europese Integratie- en Associatieproblemen op Hoog Ambtelijk Niveau

CORIA: Coördinatiecommissie voor Internationale Aangelegenheden

COREPER: Comité van Permanente Vertegenwoordigers (Europese Unie)

ECE: Economische Commissie voor Europa (Verenigde Naties)

CDSP: Volksgezondheidscomité (Raad van Europa)

ECOSOC: Economische en Sociale Raad van de Verenigde Naties

EEG: Europese Economische Gemeenschap

EG: Europese Gemeenschap(en)

EGKS: Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal

EU: Europese Unie

Euratom: Europese Gemeenschap voor Atoomenergie

FAO: Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties

IBRD: Internationale Bank voor Reconstructie en Ontwikkeling (Wereldbank)

IDA: Internationale Ontwikkelingsassociatie (Wereldbank)

ILO: Internationale Arbeidsorganisatie
iwtr. : inwerkingtreding

KB: Koninklijk Besluit

KNHG: Koninklijk Nederlands Historisch Genootschap

NAVO: Noord Atlantische Verdragsorganisatie

NGO: Niet-Gouvernementele Organisatie

NiHP: Netherlands international Health Platform

OCW: (Minister van) Onderwijs, Cultuur en Wetenschap

OEES: Organisatie voor Europese Economische Samenwerking

OESO: Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling

Ph.: Publicatieblad

PIVOT: Project Invoering Verkorting Overbrengingstermijn

PC DIN: Permanente Commissie Documentaire Informatievoorziening

REIA: Raad voor Europese en Internationale Aangelegenheden

REIA/EA: Raad voor Europese en Internationale Aangelegenheden / Europese aangelegenheden

REIA/IA: Raad voor Europese en Internationale Aangelegenheden / Internationale Aangelegenheden

RIO Rapport Institutioneel Onderzoek

Stb.: Staatsblad

Stert.: Staatscourant

Trb.: Tractatenblad

UICC: Internationale Unie Tegen Kanker

UNAIDS: Verenigde Naties AIDS Programma

UNDCP: Verenigde Naties Drugs Controleprogramma

UNDP: Verenigde Naties Ontwikkelingsprogramma

UNESCO: Organisatie van de Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur

UNHCR: Verenigde Naties Hoge Commissaris voor de Vluchtelingen

UNICEF: Verenigde Naties Kinderfonds

UNRRA: Administratie van de Verenigde Naties inzake Hulp en Rehabilitatie

VN: Verenigde Naties

VWS: (Minister van) Volksgezondheid, Welzijn en Sport

WEU: Westeuropese Unie

WHO: Wereldgezondheidsorganisatie

WVC: (Minister van) Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur

Verantwoording

Wettelijk kader voor de selectie van overheidsarchieven

Ingevolge artikel 3 van de *Archiefwet 1995* (Stb. 1995, 276) dient de overheid haar archiefbescheiden in goede, geordende en toegankelijke staat te brengen en te bewaren. Onder 'archiefbescheiden' worden niet slechts papieren documenten verstaan, maar alle bescheiden – ongeacht de drager – die door een overheidsorgaan zijn ontvangen of opge maakt en naar hun aard bestemd zijn daaronder te berusten. Ook digitaal vastgelegde informatie valt dus onder de werking van de archiefwetgeving. Het in goede en geordende staat bewaren van archiefbescheiden houdt onder meer in dat een overheidsarchief op gezette tijden wordt geschoond. In dat verband schrijft de *Archiefwet 1995* (Stb. 1995, 276) zowel een vernietigingsplicht (art. 3) als overbrengingsplicht (art. 12) voor. Beide plichten rusten op degene die de bestuurlijke verantwoordelijkheid draagt voor het beheer van het desbetreffende archief: de zorgdrager.

De verplichting tot overbrenging bepaalt dat de zorgdrager zijn archiefbescheiden die *niet* voor vernietiging in aanmerking komen en ouder zijn dan twintig jaar ter blijvende bewaring overbrengt naar een archiefbewaarplaats. Wat de archiefbescheiden van de Ministeries en de Hoge Colleges van Staat betreft, is de aangewezen archiefbewaarplaats het Nationaal Archief in Den Haag. Het Nationaal Archief is een onderdeel van de Rijksarchiefdienst (RAD). Deze dienst ressorteert onder de Minister van OCW en staat onder leiding van de Algemeen Rijksarchivaris.

In verband met de selectie van hun archiefbescheiden zijn zorgdragers op grond van artikel 5 van de *Archiefwet 1995* verplicht hiertoe selectielijsten op te stellen. In een selectielijst dient te worden aangegeven welke archiefbescheiden voor vernietiging, dan wel voor blijvende bewaring in aanmerking komen. Voorts dient een selectielijst de termijnen aan te geven, waarna de te vernietigen bestanddelen dienen te worden vernietigd.

Een selectielijst is naar haar aard een duurzaam instrument. Het ligt in de rede dat een organisatie een vastgestelde lijst niet eenmalig toepast maar (zodanig in geactualiseerde vorm) blijft hanteren om de periodieke aanwas van archiefmateriaal te selecteren. Een selectielijst vormt zo een belangrijk onderdeel van het instrumentarium voor het beheer van de documentaire informatievoorziening in een overheidsorganisatie.

Bij het ontwerpen van een selectielijst dient krachtens art. 2, lid 1 van het *Archiefbesluit 1995* (Stb. 1995, 671) rekening gehouden te worden met:

- de taak van het desbetreffende overheidsorgaan;
- de verhouding van dit overheidsorgaan tot andere overheidsorganen;
- de waarde van de archiefbescheiden als bestanddeel van het cultureel erfgoed;
- het belang van de in de bescheiden voorkomende gegevens voor overheidsorganen, recht- of bewijszoekenden en historisch onderzoek.

Voorts moeten ingevolge art. 3 van het *Archiefbesluit 1995* (Stb. 1995, 671) bij het ontwerpen van een selectielijst ten minste betrokken zijn:

- een deskundige op het gebied van de organisatie en taken van het desbetreffende overheidsorgaan;
- een deskundige ten aanzien van het beheer van de archiefbescheiden van dat orgaan; en
- (een vertegenwoordiger van) de Algemeen Rijksarchivaris.

Wat betreft de geldigheidsduur van de selectielijst wordt uitgegaan van de wettelijke periode van twintig jaar vanaf de vaststelling. Dit laat uiteraard onverlet dat de selectielijst (of een bepaald onderdeel daarvan) binnen deze termijn zal komen te vervallen, indien dit mocht worden bepaald bij de vaststelling (via de aangewezen archiefwettelijke weg) van een nieuwe dan wel herziene selectielijst. Elke selectielijst wordt na advies van de Raad voor Cultuur vastgesteld door de Minister van OCW en de Minister wie het mede aangaat. De vastgestelde lijsten worden in de Staatscourant gepubliceerd.

Het doel en de werking van het Basis Selectiedocument

Een Basis Selectiedocument (BSD) is een bijzondere vorm van een selectielijst. In de regel heeft een BSD niet zozeer betrekking op (alle) archiefbescheiden van één (enkele) organisatie, als wel op het geheel van de bescheiden die de administratieve neerslag vormen van het overheidshandelen op een bepaald beleidsterrein. Een BSD kan bestaan uit één of meer selectielijsten. Het BSD geldt dus voor de archiefbescheiden van verschillende overheidsorganen (veelal ook diverse zorgdragers), en wel voor zover de desbetreffende actoren op het terrein in kwestie werkzaam zijn (geweest). Dit betekent dat er geen handelingen van particuliere actoren worden opgenomen.

Een BSD wordt opgesteld op basis van institutioneel onderzoek. In een Rapport Institutioneel Onderzoek (RIO) wordt dan het betreffende beleidsterrein beschreven, evenals de taken en bevoegdheden van de betrokken actoren op dat beleidsterrein. De handelingen van de overheid op het beleidsterrein staan in het RIO in hun functionele context geplaatst. In het BSD zijn de handelingen overgenomen, alleen nu geordend

naar de actor. Bovendien is bij elke handeling aangegeven of de administratieve neerslag hiervan bewaard dan wel vernietigd moet worden.

Door de beleidsterreingerichte benadering komen verschillende aspecten betreffende het beheer van de eigen organisatie van de zorgdrager (personeelsbeleid, financieel beleid, etc.) niet aan bod. Voor het selecteren van de administratieve neerslag die betrekking heeft op de instandhouding en ontwikkeling van de eigen organisaties van overheidsorganen dienen een aantal zogeheten 'horizontale' BSD's. Deze horizontale BSD's zijn van toepassing op alle organisaties van de rijksoverheid. Het niveau waarop geselecteerd wordt, is dus niet dat van de stukken zelf, maar dat van de handelingen waarvan die archiefbescheiden de administratieve neerslag vormen. Een BSD is derhalve geen opsomming van (categorieën) stukken, maar een lijst van handelingen van overheidsactoren, waarbij elke handeling is voorzien van een waardering en indien van toepassing een vernietigingstermijn.

Het opgestelde ontwerp-BSD wordt voorgelegd aan de Raad van Cultuur en op verschillende plaatsen ter inzage gelegd. Na eventuele wijziging van het ontwerp-BSD kan worden overgegaan tot de vaststelling. Het BSD wordt vastgesteld in een gezamenlijk besluit van de Minister belast met het cultuurbeleid (tegenwoordig de Minister van OCW) en de betrokken zorgdrager(s).

Functies van het BSD

Voor de zorgdrager is het BSD van belang voor de bedrijfsvoering als mogelijke basis voor ordeningsplannen.

Voor de zorgdrager dient het BSD als verantwoording tegenover de recht- en bewijszoekende burger, die de mogelijkheid heeft tijdens de ter inzage legging invloed uit te oefenen op het bewaar- en vernietigingsbeleid (Archiefbesluit 1995, art. 2, eerste lid, onder d).

Voor de Minister belast met het cultuurbeleid (vertegenwoordigd door de Algemeen Rijksarchivaris) is het BSD de verantwoording inzake het bewaaren vernietigingsbeleid vanuit cultureel-historisch belang (Archiefbesluit 1995, art. 2, eerste lid, onder c).

Voor de Nationaal Archief is het BSD (tezamen met het RIO) het uitgangspunt voor de Institutionele Toegang.

De definitie van het beleidsterrein

Op het beleidsterrein Internationale volksgezondheid houdt de overheid zicht bezig met internationale samenwerking ter verbetering van de mondiale volksgezondheid.

Afbakening van het beleidsterrein

Deze selectielijst is gebaseerd op RIO 115, 'Internationale samenwerking in de volksgezondheid, Een institutioneel

onderzoek naar het overheidshandelen op het terrein van de internationale volksgezondheid, 1945–1996', door dr. Y. Alkema, in opdracht van het Ministerie van VWS, te 's-Gravenhage, 2001. Wanneer internationale regelgeving vertaald wordt naar nationale, ontstaan er raakvlakken met andere beleidsterreinen.

- Internationale regelgeving met betrekking tot sterkwerkende geneesmiddelen heeft consequenties gehad voor de nationale farmacoepes van de deelnemende landen. Zie verder het RIO nr. 13, *Kwaliteit op recept*, een institutioneel onderzoek op het terrein geneesmiddelen en medische hulpmiddelen, 1940–1990, door L.B. Humbert, F. van der Doe en M.J.B. Kavelaars, Den Haag, 1994.
- De Overeenkomst betreffende de statistieken van doodsoorzaken (1934) verplichtte de deelnemende landen de nationale statistieken van doodsoorzaken op bepaalde wijze samen te stellen. Zie daarvoor het RIO nr. 2 *Kwakzalverij is nooit uit te roeien: 'mundus vult decipi'*, door F. van Dijk.
- De selectielijst Infectieziektebestrijding en -preventie bestaat op het moment van schrijven van dit BSD alleen in conceptvorm. De lijst is gebaseerd op RIO 121 met de titel *Ter voorkoming van erger*, door J.J. Philippi. De afbakening is helder, daar in RIO 121 slechts nationaal beleid is behandeld en de internationale samenwerking buiten beschouwing wordt gelaten.
- Hetzelfde geldt voor de afbakening van RIO 123, *Onder invloed, een institutioneel onderzoek naar het overheidshandelen ten aanzien van verslaving, 1945–1996*, door Jan van der Meer en Mieke Schaap. Ook hier is de internationale samenwerking buiten beschouwing gelaten. Het bijbehorende BSD is nog niet vastgesteld.
- De Codex Alimentarius is een internationale standaard voor voedingsmiddelen. De Codex is ontwikkeld door een in 1962 opgerichte gezamenlijke commissie van de WHO en de FAO (Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties), die tot taak heeft het *FAO/WHO Voedsel Standaard Programma* uit te werken. Het doel van het Voedsel Standaard Programma is het beschermen van de gezondheid van de consument en het verzekeren van eerlijke praktijken in de handel. Daartoe coördineert de Codex Alimentarius Commissie het internationale werk dat binnen verschillende overlegstructuren wordt verricht aan voedselstandaardisatie. De Commissie werkt standaarden uit, legt ze voor aan de nationale autoriteiten en publiceert ze vervolgens in de Codex Alimentarius. De Codex Alimentarius wordt in Nederland geïmplementeerd door middel van Algemene Maatregelen van Bestuur inzake onder meer de *Warenwet*.
- Zie voor de financiering van het Internationale Instituut voor Kankeronder-

zoek het rapport institutioneel onderzoek *Volksgezondheidssubsidies* door J. Lendering.

- Het Ministerie van VWS participeerde in 1996 in een aantal interdepartementale overlegstructuren inzake internationaal beleid. Zie voor de voorgangers van deze interdepartementale overlegstructuren RIO nr. 1 *Coördinatie op hoog niveau* door L. Hovy.
- De laatste jaren is het Nederlandse internationale volksgezondheidsbeleid steeds meer onder invloed komen te staan van het beleid van de Ministeries van Buitenlandse en Economische Zaken. Dat betekent dat het beleid niet langer puur door gezondheidspolitieke motieven wordt bepaald. De samenwerking met de landen van Midden- en Oost-Europa, bijvoorbeeld, wordt voornamelijk geïnspireerd door motieven van buitenlands-politieke aard, terwijl de samenwerking met landen in het Verre Oosten en Noord-Amerika grotendeels wordt ingegeven door economische interessen. Desalniettemin bestaan er geen overlappings met andere BSD's op deze vlakken. In BSD Buitenlandse Zaken en Ontwikkelingssamenwerking o.b.v. RIO 103, *Gedane buitenlandse zaken*, door P.L. Groen, E. Burger en J. Steenhuis, worden alleen de Minister van Buitenlandse zaken en onder hem ressorterende actoren behandeld. In BSD Buitenlandse economische betrekkingen o.b.v. RIO 145 wordt evenmin ingegaan op aspecten die de internationale volksgezondheid betreffen.

Er heeft voor het opstellen van dit BSD geen extra onderzoek meer plaatsgevonden. Handeling 63 uit het RIO is vervallen. De neerslag van deze handeling wordt gedekt door handelingen in het BSD Volksgezondheidssubsidies, op basis van RIO 133. In plaats daarvan is er een andere handeling aan het BSD toegevoegd voor de actor Minister onder wie Volksgezondheid ressorteert: 'Het organiseren van en/of het leveren van een bijdrage aan congressen, symposia etc. met betrekking tot internationale volksgezondheidsaangelegenheden'. Tevens is voor dezelfde actor een handeling 64 toegevoegd: 'Het voeren van voorbereidend interdepartementaal overleg op het beleidsterrein van de volksgezondheid'.

Doelstellingen van de overheid op het beleidsterrein Internationale volksgezondheid

Er zijn meerdere redenen voor de Nederlandse overheid om zich ook in internationaal verband met volksgezondheid bezig te houden. De belangrijkste reden is, vanzelfsprekend, dat ziekten internationaal zijn en zich niets van nationale grenzen aantrekken. Om (besmettelijke) ziekten nationaal effectief te kunnen bestrijden, of, beter nog, te voorkomen, is internationale samenwerking nodig.

De Nederlandse overheid werkt daarom al sinds het einde van de vorige eeuw samen met een groot aantal landen, zowel in bilateraal als multilateraal verband.

Door de almaar toenemende mobiliteit is internationale samenwerking op het terrein van de ziektebestrijding een noodzaak. Internationale samenwerking op het terrein van de volksgezondheid is echter ook een kwestie van solidariteit. Solidariteit is de onderliggende gedachte van de huidige Nederlandse steun aan de heropbouw van gezondheidszorgsystemen in de landen van Midden- en Oost-Europa en van de steun op het terrein van de volksgezondheid die al veel langer wordt verleend aan andere *niet-Westerse* landen. Wat de laatste groep landen betreft, ligt de nadruk op samenwerking met landen waarmee Nederland van oudsher contacten onderhoudt, zoals Indonesië, Suriname, de Nederlandse Antillen en Zuid-Afrika.

Tenslotte, is de uitwisseling van expertise een belangrijke reden voor het voeren van een actief internationaal volksgezondheidsbeleid. In dit verband zijn vooral de contacten met de landen in West Europa en de Verenigde Staten van belang.

De laatste jaren is het Nederlandse internationale volksgezondheidsbeleid steeds meer onder invloed komen te staan van het beleid van de Ministeries van Buitenlandse en Economische Zaken. Dat betekent dat het beleid niet langer puur door gezondheidspolitieke motieven wordt bepaald. De samenwerking met de landen van Midden- en Oost-Europa, bijvoorbeeld, wordt voornamelijk geïnspireerd door motieven van buitenlands-politieke aard, terwijl de samenwerking met landen in het Verre Oosten en Noord-Amerika grotendeels wordt ingegeven door economische interessen. De doelstellingen van het Nederlandse internationale volksgezondheidsbeleid werden in 1996 door de Minister in een brief aan de Tweede Kamer als volgt samengevat:

- a. Het internationale volksgezondheidsbeleid dient er voor te zorgen dat de mogelijkheden die internationale samenwerking biedt met het oog op het in stand houden en verbeteren van het nationale niveau van volksgezondheid optimaal worden benut;
- b. Het beleid dient door de beïnvloeding van internationaal beleid te leiden tot een optimale realisatie van het nationale beleid;
- c. Het beleid moet bijdragen aan de verbetering van de gezondheidssituatie binnen en buiten Europa door internationale samenwerking.

De inzet van het departement, aldus de Minister in dezelfde brief, 'is dat wij actief willen bijdragen aan afspraken omtrent een betere taakverdeling en nauwere samenwerking tussen

de verschillende internationale organisaties. Daarbij onderstrepen wij ook de voorstellen van het Kabinet terzake zoals geformuleerd in de Nota Herijking van het Buitenlands Beleid. Wij ondersteunen de daadwerkelijke vormgeving van een samenhangende internationale volksgezondheidsagenda. Dat zal gebeuren door dit standpunt in desbetreffende nationale en internationale gremia naar voren te brengen en door andere landen voor deze strategie te winnen.'

Bilaterale en multilaterale samenwerking

Ter verwezenlijking van de doelstellingen van het internationale volksgezondheidsbeleid onderhoudt Nederland tal van contacten, zowel bilaterale als multilaterale. Een deel van de contacten is geïnstitutionaliseerd in verdragen, met name in multilaterale overeenkomsten. Al voor de Tweede Wereldoorlog was Nederland verdragspartner in een groot aantal overeenkomsten: sanitaire verdragen, verdragen tegen de handel in verdovende middelen en standaardisatieverdragen. Na de Tweede Wereldoorlog sloot Nederland zich aan bij een aantal multilaterale organisaties die zich (onder andere) bezig hielden met volksgezondheidsvraagstukken: de Verenigde Naties, de Wereldgezondheidsorganisatie, de Raad van Europa, de Benelux en de Europese Gemeenschappen. Door de na-oorlogse trend in de richting van multilaterale overeenkomsten, lijkt het alsof bilaterale verdragen van minder belang zijn geworden. Dit beeld wordt versterkt door het feit dat er zo goed als geen bilaterale verdragen op *alleen* het terrein van de volksgezondheid worden afgesloten, dat wil zeggen verdragen op het terrein van de volksgezondheid met een wettelijke basis. De bilaterale overeenkomsten die op het terrein van de volksgezondheid worden afgesloten, vormen in vrijwel alle gevallen uitvoeringsovereenkomsten van meeromvattende verdragen, zoals bijvoorbeeld Culturele Verdragen.

Actoren waarvan de handelingen in dit BSD worden meegenomen

Van de volgende actoren, die onder de Archiefwet vallen, zijn de handelingen die betrekking hebben op internationale samenwerking beschreven:

- de Minister onder wie volksgezondheid ressorteert;
- de Minister van Buitenlandse Zaken;
- de Minister onder wie onderwijs en wetenschappen ressorteren;

Selectiedoelstelling

Het BSD is opgesteld in overeenstemming met de selectiedoelstelling van de RAD/PIVOT. Het doel van de selectie is dat de belangrijkste bronnen van de Nederlandse samenleving en cultuur veilig worden gesteld voor blijvende bewaring. Met het te bewaren materiaal moet het mogelijk zijn om een recon-

structie te maken van de hoofdlijnen van het handelen van de rijksoverheid ten opzichte van haar omgeving, maar ook van de belangrijkste historisch-maatschappelijke gebeurtenissen en ontwikkelingen, voor zo ver deze zijn te reconstrueren uit overheidsarchieven.

Selectiecriteria

Uitgaande van de algemene selectiedoelstelling heeft PIVOT in 1998 een (gewijzigde) lijst van algemene selectiecriteria geformuleerd. Met behulp van die algemene criteria wordt in een BSD een waardering toegekend aan de handelingen die door middel van het institutioneel onderzoek in kaart zijn gebracht. De algemene selectiecriteria van PIVOT zijn positief geformuleerd; het zijn bewaarcriteria. Is een handeling op grond van een criterium gewaardeerd met B ('blijvend te bewaren'), dan betekent dit dat de administratieve neerslag van die handeling te zijner tijd geheel dient te worden overgebracht naar het Nationaal Archief. De neerslag van een handeling die niet aan één van de selectiecriteria voldoet, wordt op termijn vernietigd. De waardering van de desbetreffende handeling luidt dan V (vernietigen), onder vermelding van de periode waarna de vernietiging dient plaats te vinden. De neerslag die uit dergelijke handelingen voortvloeit, is dus niet noodzakelijk geacht voor een reconstructie van het overheidshandelen op hoofdlijnen.

Overigens verlangt art. 5, onder e van het *Archiefbesluit 1995 (Stb. 1995, 276)* dat selectielijsten de mogelijkheid bieden om neerslag die met een V is gewaardeerd in exceptionele gevallen te bewaren op grond van een uitzonderingscriterium. PIVOT heeft daarom het volgende uitzonderingscriterium geformuleerd:

Ingevolge artikel 5, onder e, van het *Archiefbesluit 1995* kan neerslag van bepaalde, als te vernietigen gewaardeerde handelingen betreffende personen en/of gebeurtenissen van bijzonder cultureel of maatschappelijk belang, van vernietiging worden uitgezonderd. Om de selectiedoelstelling te bereiken worden de handelingen in het BSD gewaardeerd aan de hand van de onderstaande algemene selectiecriteria. Deze criteria zijn in 1997 door het Convent van Rijksarchivarissen vastgesteld en geaccordeerd door PC DIN en KNHG.

Algemeen selectiecriteria

1. handelingen die betrekking hebben op **voorbereiding en bepaling van beleid** op hoofdlijnen

Toelichting: Hieronder wordt verstaan agendavorming, het analyseren van informatie, het formuleren van adviezen met het oog op toekomstig beleid, het ontwerpen van beleid of het plannen van dat beleid, alsmede het nemen van beslissingen over de inhoud van beleid

en terugkoppeling van beleid. Dit omvat het kiezen en specificeren van de doeleinden en de instrumenten.

2. handelingen die betrekking hebben op **evaluatie van beleid** op hoofdlijnen
Toelichting: Hieronder wordt verstaan het beschrijven en beoordelen van de inhoud, het proces of de effecten van beleid. Hieruit worden niet perse consequenties getrokken zoals bij terugkoppeling van beleid.

3. handelingen die betrekking hebben op **verantwoording** van beleid op hoofdlijnen aan andere actoren

Toelichting: Hieronder valt tevens het uitbrengen van verslag over beleid op hoofdlijnen aan andere actoren of ter publicatie.

4. handelingen die betrekking hebben op **(her)inrichting van organisaties** belast met beleid op hoofdlijnen

Toelichting: Hieronder wordt verstaan het instellen, wijzigen of opheffen van organen, organisaties of onderdelen daarvan.

5. handelingen die bepalend zijn voor de wijze waarop **beleidsuitvoering** op hoofdlijnen plaatsvindt

Toelichting: Onder beleidsuitvoering wordt verstaan het toepassen van instrumenten om de gekozen doeleinden te bereiken.

6. handelingen die betrekking hebben op **beleidsuitvoering** op hoofdlijnen en direct zijn gerelateerd aan of direct voortvloeien uit voor het Koninkrijk der Nederlanden bijzondere tijdsomstandigheden en incidenten

Toelichting: Bijvoorbeeld in het geval de Ministerieel verantwoordelijkheid is opgeheven en/of wanneer er sprake is van oorlogstoestand, staat van beleg of toepassing van noodwetgeving.

Naast de algemene criteria kunnen er in een BSD, eveneens binnen het kader van de selectiedoelstelling, beleidsterrein-specifieke criteria worden geformuleerd. Daar de noodzaak hiertoe niet aanwezig werd geacht, is in dit BSD de mogelijkheid om specifieke selectiecriteria te formuleren niet benut.

Verslag van de vaststellingsprocedure

In januari 2007 is het ontwerp-BSD door het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport aan de Minister van OC&W aangeboden, waarna deze het ter advisering heeft ingediend bij de Raad voor Cultuur (RvC). Van het gevoerde driehoeksoverleg over de waarderings van de handelingen is een verslag gemaakt, dat tegelijk met het BSD naar de RvC is verstuurd. Vanaf 1 juli 2007 lag de selectielijst gedurende zes weken ter publieke inzage bij de registratiebalie van de studiezaal en op de website van het Nationaal Archief evenals op de website van het Ministerie van OCW, hetgeen was aangekondigd in de Staatscourant en in het Archiefblad.

Op 30 augustus 2007 bracht de RvC advies uit [aca-2007.03943/5], hetwelk geen aanleiding heeft gegeven tot wijziging van de ontwerp-selectielijst. Daarop werd het BSD op 14 september 2007 door de algemene rijksarchivaris, namens de Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen [C/S&A/07/2310], en de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport [C/S&A/07/2309] en de Minister van Buitenlandse Zaken [C/S&A/07/2311] vastgesteld.

Leeswijzer van de handelingen

De handelingen worden beschreven in handelingenblokken. Daarin worden de volgende items beschreven:

Handelingnr.

Dit is het unieke volgnummer van de handeling. Dit nummer is overgenomen uit het RIO.

Handeling

Dit is een complex van activiteiten die een actor verricht ter vervulling van een taak of op grond van een bevoegdheid. In de praktijk komt een handeling meestal overeen met een procedure of een werkproces.

Periode

Hier staat het tijdvak vermeld gedurende welke jaren de handeling is verricht. Wanneer er geen eindjaar staat vermeld wordt de handeling nog steeds uitgevoerd.

Grondslag

Dit is de wettelijke basis op grond waarvan de actor de handeling verricht. Vermeld worden:
– de naam (citeertitel) van de wet, de Algemene Maatregel van bestuur, het Koninklijk Besluit of de Ministeriële regeling;
– het betreffende artikel en lid daarvan;
– de vindplaats, dwz. de vermelding van staatsblad of staatscourant
– wijzigingen in de grondslag en het vervallen hiervan.

Een paar voorbeelden:

Wet goedkeuring Statuut Internationale Instituut voor Kankeronderzoek, art. 1 (Stb. 1966, 610)

Internationale sanitaire overeenkomst, art. 1–4, 10 (Stb. 1907, 247);

Wanneer er geen wettelijke grondslag voor een handeling bestaat, kan *de bron* worden genoemd waarin de betreffende handeling staat vermeld.

Product

Hier staat het product vermeld waarin de handeling resulteert of zou moeten resulteren. Opsommingen geven een indicatie van de producten en zijn niet altijd uitputtend. Vaak wordt volstaan met een algemeen omschreven eindproduct.

Opmerking

Deze aanvullende informatie wordt slechts vermeld wanneer de strekking van de handeling toelichting behoeft.

Waardering

Waardering van de handeling als B (bewaren) of V (vernietigen). Indien vernietigen, dan vermelding van de vernietigingstermijn. Indien bewaren, dan vermelding van het gehanteerde selectie criterium. Eventueel een nadere toelichting op de waardering.

Actorenoverzicht

De actoren staan in chronologische volgorde. actoren die zijn gemarkeerd met een * worden niet beschouwd als actoren in de zin van de Archiefwet. De handelingen van deze actoren worden niet weergegeven. Privaatrechtelijke ZBO's vallen onder de Archiefwet 1995 voor zover het om taken gaat die samenhangen met de uitoefening van openbaar gezag. De Archiefwet is voor privaatrechtelijke ZBO's niet van toepassing op archiefbescheiden die samenhangen met de uitoefening van commerciële activiteiten of bedrijfsvoering.

De Minister onder wie volksgezondheid ressorteert

– de Minister van Sociale Zaken (1933–1951);
– de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid (1951–1971);
– de Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne (1971–1982);
– de Minister van Welzijn Volksgezondheid en Cultuur (1982–1994);
– de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1994–)

In hoofdstuk I van het RIO wordt een overzicht gegeven van de werkzaamheden van elk van deze departementen afzonderlijk.

De Minister van Buitenlandse Zaken

De Minister van Buitenlandse Zaken is betrokken bij de oprichting van internationale instituten op het gebied van de gezondheidszorg.

De Minister onder wie Onderwijs en Wetenschappen ressorteren

– de Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen (1945–1965)
– de Minister van Onderwijs en Wetenschappen (1965–1994)
– de Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen (1994–1996)

Ook de Minister onder wie Onderwijs en Wetenschappen ressorteren, is betrokken bij de oprichting van internationale instituten op het gebied van de gezondheidszorg.

Netherlands international Health Platform for Central and Eastern Europe (1995–1997) (NiHP) *

Het NiHP is een internationaal samenwerkingsverband van ongeveer zestig organisaties op het gebied van de gezondheidszorg, dat in 1995 op initiatief van het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport werd opgericht. Het NiHP richt zich op de advisering van organisaties die projecten uitvoeren in Midden- en Oost-Europa. Het Platform stelt zich ten doel de kwaliteit en de samenhang van de Nederlandse inbreng in de herstructurering van de gezondheidszorg in de voormalige Oostblok-staten te vergroten; de efficiëntie en effectiviteit van de Nederlandse inspanningen te vergroten en; de samenwerking tussen de betrokken Nederlandse instellingen te bevorderen.

In 1997 is het NiHP samengegaan met het International Centre bij het Nederlands Instituut voor Zorg & Welzijn (NIZW).

Europese Economische Gemeenschap (EEG) (1957–) *

De EEG werd in 1957 in Rome opgericht door België, West-Duitsland, Frankrijk, Italië, Luxemburg en Nederland. In 1973 traden Groot-Brittannië, Denemarken en Ierland tot de Gemeenschap toe, in 1981 Griekenland, in 1986 Portugal en Spanje en in 1995 Finland, Oostenrijk en Zweden. Binnen niet al te lange tijd zal de Unie uitgebreid worden met een aantal landen uit Midden-Europa.

De EEG stelde zich tot doel, door het instellen van een gemeenschappelijke markt en door het nader tot elkaar brengen van het economisch beleid van de lidstaten, binnen de Gemeenschap een geleidelijke en evenwichtige economische expansie te realiseren, de levensstandaard te verhogen en nauwere betrekkingen tussen de aangesloten landen te bevorderen.

In het *Verdrag van Rome* werd de bevordering van de volksgezondheid niet expliciet genoemd als doelstelling van de EEG. Er werd slechts bepaald dat de lidstaten zich, om redenen van de bescherming van de volksgezondheid, het recht voorbehielden om beperkingen te stellen aan het vrije verkeer en de vrije vestiging van werknemers. (In het *Verdrag van Parijs*, waarmee de EGKS werd opgericht, waren ook al dergelijke bepalingen opgenomen.) Ook in de latere toetredingsverdragen werd nauwelijks melding gemaakt van de bescherming van de gezondheid en van de gezondheidszorg.

Niettemin was het werk dat sinds het einde van jaren '50 werd verricht aan de totstandbrenging van de gemeenschappelijke markt ook van groot belang voor de gezondheidszorg.

Pas in de tweede helft van de jaren '70 werd een serieus begin gemaakt met het integreren van het beleid op het gebied van de volksgezondheid. Daartoe werd in 1975 het Comité van hooggeplaatste ambtenaren van volksgezondheid opgericht.

*Europese Unie (EU) (1992-)**

Sinds 1992 wordt de Europese samenwerking, zoals die vanaf de jaren '50 tot stand was gekomen binnen verschillende Europese gemeenschappen, vormgegeven in de Europese Unie (EU). De Unie is gegrond op de Europese Gemeenschappen (EG), die op zich weer drie organisaties omvat: de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal (EGKS), de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (Euratom) en de Europese Economische Gemeenschap (EEG).

De doelstelling van de in 1951 opgerichte Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal was het ontwikkelen van een Europees beleid voor de productie en het verbruik van kolen en staal in de lidstaten. Euratom, opgericht in 1957, richtte zich op de gemeenschappelijke ontwikkeling van kernenergie voor vreedzame doeleinden. De Europese Economische Gemeenschap, eveneens opgericht in 1957, had als doel de creatie van een gemeenschappelijke markt en de harmonisatie van het economisch beleid van de lidstaten. In 1967 trad het Fusieverdrag in werking, wat betekende dat de taken van elk van de Gemeenschappen voortaan werden uitgeoefend door de vijf instellingen van de EEG: de Raad van Ministers, de Europese Commissie, het Europees Parlement, het Hof van Justitie en de Rekenkamer.

Vanaf 1985 werd er niet langer gesproken over de gemeenschappelijke markt, maar over de interne markt. De Europese Commissie publiceerde in dat jaar een Witboek, waarin was vastgelegd welke maatregelen tot 1993 genomen moesten worden om de interne markt met ingang van dat jaar te realiseren. Circa een kwart van de in het Witboek opgenomen richtlijnen had betrekking op maatregelen op het gebied van de volksgezondheid.

In 1987 werd het dertig jaar oude Verdrag van Rome door middel van de Europese Akte gewijzigd en aangevuld, om zodoende de verwezenlijking van het Witboek-programma vereenvoudigen.

In november 1993 werd het Unie-Verdrag – beter bekend als het Verdrag van Maastricht – van kracht en daarmee de Europese Unie. In het Unie-Verdrag werden de beleidsterreinen van de EEG aanzienlijk uitgebreid. Niet alleen kreeg de Gemeenschap bevoegdheden op het terrein van de buitenlandse politiek, het veiligheidsbeleid en de justitiële samenwerking tussen de lidstaten, maar ze kreeg daarnaast ook zeggenschap op het

gebied van het visumbeleid, van het beleid met betrekking tot transeuropese netwerken op het gebied van vervoer, telecommunicatie en energie, van onderwijs en opleiding, van cultuur, van volksgezondheid, van consumentenbescherming en van ontwikkelingssamenwerking. Omdat de communautaire bevoegdheden zich nu niet langer beperkten tot economische aspecten, wordt sinds het Unie-Verdrag niet langer gesproken van de Europese Economische Gemeenschap, maar van de Europese Gemeenschap (als onderdeel van de Europese Unie).

Sinds het Verdrag van Maastricht heeft de Europese Unie op basis van artikel 129 een bevoegdheid op het gebied van de volksgezondheid. Het artikel geeft de Europese Commissie weliswaar geen regelgevende bevoegdheid, maar het vormt niettemin de basis voor communautaire actie op het terrein van preventie en gezondheidsbescherming.

*De Verenigde Naties (VN) (1945-)**

Het Ministerie waaronder Volksgezondheid ressorteert neemt vanaf de oprichting van de Verenigde Naties in 1945 op meerdere niveaus deel aan werkzaamheden van verschillende VN organisaties, zowel in bestuursorganen als op het niveau van werkgroepen. Van belang voor Volksgezondheid zijn met name de Wereldgezondheidsorganisatie en de Economische en Sociale Raad (ECOSOC), die het drugbeleid van de VN coördineert. Behalve in deze twee organen, participeert Volksgezondheid (met wisselende intensiteit) ook in de Economische Commissie voor Europa (ECE), de Voedsel- en Landbouworganisatie (FAO), de Internationale Arbeidsorganisatie (ILO) en de UNESCO (bio ethiek) en in een aantal VN fondsen, zoals UNICEF, UNHCR, UNDCP, UNDP en UNAIDS. Daarnaast levert het departement bijdragen aan rapportages en questionnaires inzake de naleving van VN verdragen. Gerapporteerd wordt aan verschillende commissies en comités, zoals bijvoorbeeld de Commissie voor de uitbanning van rassendiscriminatie, het Comité voor de rechten van de mens, het Comité voor de uitbanning van discriminatie van vrouwen, het Comité inzake economische, sociale en culturele rechten, het Comité tegen foltering en het Comité voor de rechten van het kind.

In 1978 werd een Attaché voor Volksgezondheid gevestigd op de Nederlandse ambassade in Washington. Eén taak van deze attaché is het onderhouden van contacten met de Verenigde Naties.

*De Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) (1946-)**

De Wereldgezondheidsorganisatie werd opgericht in 1946 en begon haar activiteiten in 1948. De WHO is onderdeel van de Verenigde Naties. Ze levert tech-

nische expertise in de ontwikkeling van internationale standaarden en ondersteunt lidstaten bij het oplossen van bijzondere gezondheidsproblemen. Het doel van de WHO is om het gezondheidspeil van de inwoners van de bij de organisatie aangesloten landen op een zo hoog mogelijk niveau te brengen. Daartoe treedt ze op als 'leidende en coördinerende' instantie bij het internationale gezondheidswerk. De organisatie kan op een aantal terreinen verdragen, overeenkomsten en regelingen voorstellen en aanbevelingen doen.

Economische en Sociale Raad (ECOSOC)

Binnen de Verenigde Naties worden alle besluiten over het drugbeleid genomen in de Algemene Vergadering, op basis van adviezen van de Economische en Sociale Raad. De 54 leden tellende ECOSOC is verantwoordelijk voor het beleid van de VN op het terrein van de drugpolitiek. De ECOSOC krijgt op zijn beurt advies van de Commissie voor Verdovende Middelen. De Commissie voor Verdovende Middelen bestaat (in 1996) uit vertegenwoordigers van 53 lidstaten. De commissie adviseert over de controle op drugs, bereidt internationale verdragen voor, beoordeelt of stoffen op lijsten van verdagen geplaatst moeten worden, beoordeelt plannen en activiteiten van andere VN-organen op het gebied van drugs, etc. De Afdeling voor Verdovende Middelen is het secretariaat van de Commissie voor Verdovende Middelen. De afdeling houdt zich onder meer bezig met het verzamelen van gegevens over drugproblematiek in de lidstaten. Zelfstandig onderdeel van de Afdeling voor Verdovende Middelen is het Fonds van de Verenigde Naties voor de Controle op Drugmisbruik. Dit fonds voert projecten uit op het gebied van voorlichting, behandeling en sociale integratie in Azië en Latijns Amerika. Het fonds bevordert de teelt van landbouwproducten zoals koffie en citrusvruchten ter vervanging van de verbouw van papaver en coca. Het Internationaal Comité van Toezicht op Verdovende Middelen, tenslotte, is belast met het toezicht op de naleving door de partijen van de bepalingen in de verschillende drugverdragen.

*Benelux (1948-)**

Er hebben twee gedachten ten grondslag gelegen aan de oprichting van de Benelux. De plannen die tijdens de Tweede Wereldoorlog door de Belgische en Nederlandse regeringen in ballingschap werden ontwikkeld voor een nauwere samenwerking op economisch terrein na afloop van de oorlog, stoelden grotendeels op twee gedachten. Het lag om te beginnen voor de hand dat de twee landen na de bevrijding met dezelfde of vergelijkbare problemen zouden worden geconfronteerd. Een gemeenschappelijk-

ke aanpak van bijvoorbeeld de monetaire problematiek, zoals overeengekomen in het Monetair akkoord van 1943, zou vruchten kunnen afwerpen, onder meer bij de onderhandelingen over dit vraagstuk met de geallieerden. De tweede achterliggende gedachte, die ten grondslag lag aan de Douane overeenkomst die in september 1944 werd gesloten, was dat beide volkshuishoudingen in hoge mate complementair waren en daardoor elkaar na de oorlog, bij de wederopbouw van de economie, goed konden aanvullen. Nederland had zich immers gespecialiseerd in de internationale dienstverlening en was een belangrijk exporteur van landbouwproducten, terwijl de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU, opgericht in 1932) sterk afhankelijk was van de uitvoer van industrieproducten. Volgens de gangbare economische theorie zouden beide landen sterk kunnen profiteren van de vorming van een douane unie, die het mogelijk zou maken dit specialisatiepatroon verder te ontwikkelen. De Benelux Douane Unie begon haar werkzaamheden in 1948. In 1960 trad het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie in werking, dat de voortgang in de economische samenwerking tussen België, Luxemburg en Nederland consolideerde (*Trb.* 1958, 18). De Economische Unie voorziet in een vrij verkeer van personen, goederen, kapitaal en diensten. Daartoe wordt het economische, financiële en sociale beleid van de drie landen gecoördineerd en een gemeenschappelijk beleid ten aanzien van de economische betrekkingen met derde landen gevoerd.

*Raad van Europa (1949-)**

De Raad van Europa is een intergouvernementele organisatie die in 1949 werd opgericht. Het initiatief tot oprichting van de Raad werd genomen op het Europees Congres dat in mei 1948 in Den Haag bijeenkwam. De werkzaamheden van het congres werden voortgezet door het Comité international des Mouvements pour l'Unité européenne, dat de Consultatieve Raad van Ministers van het Verdrag van Brussel verzocht een raad van Europa en een parlementaire vergadering op te richten. De lidstaten van het Verdrag van Brussel nodigden de Deense, Noorse, Zweedse, Ierse en Italiaanse regeringen uit voor een conferentie in Londen. Deze conferentie werd op 5 mei 1949 afgesloten met de ondertekening van het Statuut van de Raad van Europa. De in Straatsburg gevestigde Raad stelt zich ten doel een grotere eenheid tussen de landen van Europa te bewerkstelligen door het bevorderen van samenwerking op cultureel, economisch, sociaal, wetenschappelijk en wetgevend gebied en op het terrein van de milieubescherming. Het belang van de Raad ligt vooral in het werk dat hij verricht op het

gebied van de bescherming van individuele en sociale rechten. De belangrijkste verdragen en bijbehorende protocollen op dit gebied zijn de Europese Conventie voor de Rechten van de Mens (1950) en het Europees Sociaal Handvest (1961). Internationale samenwerking op het gebied van de volksgezondheid werd in het Statuut van de Raad van Europa niet expliciet als doelstelling geformuleerd. Het werd pas in 1954 opgenomen in de programma's van de Raad.

De harmonisatie van wetgeving is geen expliciet doel van de Raad van Europa; het is een uitvloeisel van de algemene taak van de Raad om aangelegenheden van gemeenschappelijk belang te bespreken, ontwerp-verdragen vast te stellen en gemeenschappelijke gedragslijnen te ontwikkelen. Het belangrijkste instrument waarover de Raad beschikt om bindende verplichtingen tot stand te brengen is de conventie. De wijze waarop verdragen tot stand komen is niet in het Statuut geregeld, maar is in de praktijk gegroeid.

*Westeuropese Unie (WEU) (1948-)**

Het in 1948 tussen Groot-Brittannië, Frankrijk en de Benelux-landen gesloten Verdrag van Brussel of de Westerse Unie was in eerste instantie een militaire alliantie, maar voorzag ook in sociale, politieke, economische en culturele samenwerking tussen de verdragspartners. De coöperatie op deze terreinen kan niet geheel los gezien worden van de militaire samenwerking; het moest de voorwaarden scheppen waarbinnen de alliantie succesvol kon werken. In 1954, na de toetreding van West-Duitsland en Italië tot het verdrag, werd de naam van de Unie veranderd in Westeuropese Unie (WEU).

Binnen het kader van haar sociale activiteiten werden door de Unie, in de Commissie voor de Volksgezondheid, werkzaamheden verricht op het gebied van de volksgezondheid. In de eerste plaats als voorbereiding op een mogelijk oorlog. Standaardisatie van medicijnen en van bepalingen met betrekking tot gezondheidsbepalingen ten aanzien van levensmiddelen zijn vanuit het militaire uitgangspunt van de Unie te verklaren. Het idee om een farmacopee samen te stellen, bijvoorbeeld, werd ingegeven door de wens een lijst te hebben met in oorlogstijd essentiële geneesmiddelen voor de burgerbevolking. Op basis van hetzelfde uitgangspunt stelde de WEU ook regels op voor de bescherming van de bevolking tegen de gevaren van kernenergie.

Andere organisaties hebben later dankbaar gebruik gemaakt van het werk dat door de Unie werd verricht. Zo zijn, bijvoorbeeld, de artikelen in het verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (Euratom) die

betrekking hebben op de volksgezondheid grotendeels ontleend aan de door de Unie opgestelde bepalingen.

De Wereldbank

De Wereldbank bestaat uit de International Bank for Reconstruction and Development (IBRD) en de International Development Association (IDA). De IBRD werd in 1944 in Bretton Woods opgericht. Doel van de IBRD is het meewerken aan de (weder-)opbouw en ontwikkeling van de aangesloten landen door het verstrekken van kapitaal. Ook het bevorderen van een op lange termijn evenwichtige groei van de internationale handel en de handhaving van het evenwicht in de betalingsbalansen van de lidstaten behoort tot de doelstellingen van de Bank. De IDA werd in 1960 opgericht en biedt bijstand aan ontwikkelingslanden op mildere voorwaarden dan de door de IBRD geleverde bijstand. De Wereldbank is sinds het begin van de jaren '90 in toenemende mate actief op het terrein van de volksgezondheid, met name in de ontwikkelingslanden en in de landen van Midden- en Oost-Europa. Daarbij werkt de Bank nauw samen met de WHO, hoewel beide organisaties uitgaan van verschillende principes: waar de WHO probeert hervormingen in de gezondheidszorg te realiseren door middel van overheidssturing en centrale planning, oriënteert de Wereldbank zich voornamelijk op marktprincipes. Omdat de tendens momenteel in de richting van meer marktwerking is, is de Bank de laatste jaren een steeds prominenter rol gaan spelen in de hervormingen van de gezondheidszorg; ten koste van de WHO. Sinds begin 1997 is een medewerker van het Ministerie van VWS gedetacheerd bij de Wereldbank, met het doel enerzijds een beter inzicht te krijgen in de activiteiten van de Bank en anderzijds de Bank te assisteren bij het zoeken naar Nederlandse expertise op het terrein van de volksgezondheid ten behoeve van door de Bank gefinancierde projecten.

De Wereldbank wordt niet beschouwd als zorgdrager in de zin van de Archiefwet.

*De Noord Atlantische Verdragsorganisatie (NAVO) (1949-)**

De Noord Atlantische Verdragsorganisatie (NAVO) werd in 1949 opgericht. De NAVO is in eerste instantie een militaire organisatie, maar ze ontwikkelt ook enige activiteiten op het terrein van de volksgezondheid. Sinds 1954 houdt de organisatie zich bijvoorbeeld bezig met de medische en gezondheidsaspecten van de bescherming van de burgerbevolking. In 1959 nam de verdragsorganisatie de werkzaamheden van de Westeuropese Unie op dit terrein over. Binnen het in 1969 opgerichte Committee on the Challenges of Modern Societies, dat

probeert kennis die al voorhanden is in de aangesloten landen met elkaar te combineren, wordt ook informatie uitgewisseld op het terrein van de volksgezondheid. De NAVO wordt niet beschouwd als zorgdrager in de zin van de Archiefwet.

*Organisatie voor Europese Economische Samenwerking (OEES) (1948–1960)**

De OEES is in 1948 opgericht om de verdeling van de *Marshall Plan*-gelden te coördineren en het economisch herstel van West Europa na de Tweede Wereldoorlog te stimuleren door het bevorderen van samenwerking tussen de lidstaten van de organisatie. In 1953 stelde de Franse regering de landen die aangesloten waren bij de OEES voor om onderhandelingen te beginnen over samenwerking binnen de Organisatie op het terrein van de volksgezondheid. Het uit het Franse voorstel voortvloeiende *White Pool* project richtte zich onder meer op het opzetten van een gemeenschappelijke markt voor medicijnen en medische apparatuur; het oprichten van gemeenschappelijke behandelcentra; de coördinatie van medisch onderzoek; de uitwisseling van (para-)medisch personeel; de versimpeling van de productie en distributie van medicijnen en; voorzieningen voor eerste-hulp voor het geval van catastrofes en epidemieën. Nadat de onderhandelingen binnen de OEES in 1954 op niets waren uitgelopen, werd het project (gedeeltelijk) voortgezet binnen de Raad van Europa. De OEES werd in 1960 opgeheven en vervangen door de OESO (Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling). De OEES wordt niet beschouwd als zorgdrager in de zin van de Archiefwet. Daarom zijn van deze actor geen handelingen opgenomen.

*De organisatie voor economische samenwerking en ontwikkeling (OESO) (1960–)**

De OESO werd in 1960 opgericht als opvolger van de OEES. Doel van de OESO is het bevorderen van beleid dat is gericht op het bereiken van duurzame economische groei en werkgelegenheid, het verhogen van de levensstandaard in de lidstaten, het leveren van een bijdrage aan *gezonde* economische expansie en het uitbreiden van de wereldhandel. Functie van de Organisatie is het bevorderen van samenwerking tussen de lidstaten. Momenteel zijn zesentwintig geïndustrialiseerde landen lid van de OESO. De OESO houdt zich voornamelijk bezig met verzamelen en analyseren van economische gegevens. De laatste jaren besteedt de Organisatie ook aandacht aan problemen als werkloosheid, migratie, vergrijzing, milieu, biotechnologie en de kosten van de gezondheidszorg. Met

betrekking tot de gezondheidszorg worden gegevens verzameld over de uitgaven van de lidstaat op dit terrein. Op basis van deze gegevens worden sinds 1992 de *Health Policy Studies* uitgegeven, waarin onder meer wordt ingegaan op (mogelijke) hervormingen in de gezondheidszorgsystemen.

De *Raad voor de Volksgezondheid en Zorg* concludeerde in 1997 dat 'de meer economisch georiënteerde blik op gezondheid(-szorg) en de (...) tendens naar meer marktwerking en competitie in plaats van overheidssturing en centrale planning het belang van OESO op het terrein van de gezondheid(-szorg) [doet] toenemen.'

De OESO wordt niet beschouwd als zorgdrager in de zin van de Archiefwet. Daarom zijn van deze actor geen handelingen opgenomen.

Actor: de Minister onder wie volksgezondheid ressorteert

Algemene handelingen

(1)
Handeling: Het voorbereiden, mede vaststellen, coördineren en evalueren van het (Nederlandse) beleid betreffende de internationale aangelegenheden op het gebied van de volksgezondheid.
Periode: 1945–
Product: beleidsnota's, -notities, rapporten, adviezen, evaluaties etc.
Waardering: B 1

(2)
Handeling: Het (mede) voorbereiden van de vaststelling (inclusief ratificatie), wijziging en intrekking van wet- en regelgeving betreffende internationale aangelegenheden op het gebied van de volksgezondheid.
Periode: 1945–
Product: wetten, algemene maatregelen van bestuur, koninklijke besluiten
Waardering: B 1

(3)
Handeling: Het opstellen van periodieke verslagen betreffende internationale aangelegenheden op het gebied van de volksgezondheid.
Periode: 1945–
Product: series jaarverslagen, kwartaalverslagen, maandverslagen
Waardering: B 3

(4)
Handeling: Het beantwoorden van Kamervragen en het anderszins op verzoek incidenteel informeren van leden van of commissies uit de Kamers der Staten-Generaal betreffende internationale aangelegenheden op het gebied van de volksgezondheid.
Periode: 1945–
Product: brieven, notities
Waardering: B 2, 3

(5)
Handeling: Het informeren van de Commissies voor de Verzoekschriften en andere tot onderzoeken van klachten bevoegde commissies uit de Kamers der Staten-Generaal en de Nationale Ombudsman naar aanleiding van klachten over de uitvoering of de gevolgen van het beleid betreffende internationale aangelegenheden op het gebied van de volksgezondheid.
Periode: 1945–
Product: brieven, notities
Waardering: B 3

(6)
Handeling: Het beantwoorden van vragen van individuele burgers, bedrijven en instellingen betreffende internationale aangelegenheden op het gebied van de volksgezondheid.
Periode: 1945–
Product: brieven, notities
Waardering: V, 1 jaar

(7)
Handeling: Het beslissen op beroepschriften naar aanleiding van beschikkingen betreffende internationale aangelegenheden op het gebied van de volksgezondheid en het voeren van verweer in beroepschriftprocedures voor administratief rechterlijke organen.
Periode: 1945–
Product: beschikkingen, verweerschriften
Waardering: V, 10 jaar

(8)
Handeling: Het vaststellen van de opdracht en het eindproduct van een intern of extern (wetenschappelijk) onderzoek betreffende internationale aangelegenheden op het gebied van de volksgezondheid.
Periode: 1945–
Product: offerte, brieven, rapport
Waardering: B 1, 2

(9)
Handeling: Het begeleiden van intern of extern (wetenschappelijk) onderzoek betreffende internationale aangelegenheden op het gebied van de volksgezondheid.
Periode: 1945–
Product: notities, notulen, brieven
Waardering: V, 2 jaar

(61)
Handeling: Het verzamelen en bewerken van gegevens ten behoeve van intern (wetenschappelijk) onderzoek betreffende internationale aangelegenheden op het gebied van de volksgezondheid.
Periode: 1945–
Waardering: V, 2 jaar

- (62)
Handeling: Het financieren van extern (wetenschappelijk) onderzoek betreffende internationale aangelegenheden op het gebied van de volksgezondheid.
Periode: 1945–
Product: rekeningen, declaraties
Waardering: V, 7 jaar
- (10)
Handeling: Het benoemen, schorsen en ontslaan van leden van (landelijke) commissies, werkgroepen en overlegorganen op het terrein van de internationale volksgezondheid.
Periode: 1945–
Product: beschikkingen
Waardering: V, 10 jaar na ontslag
Deze handeling heeft uitsluitend betrekking op benoemingen waarbij geen sprake is van een rechtspositionele verhouding. In gevallen waarin wel sprake is van een rechtspositionele verhouding, moet gebruik worden gemaakt van de selectielijst voor personeelsdossiers van de rijksoverheid (P-direkt)
- (11)
Handeling: Het voordragen van leden van internationale commissies, werkgroepen en overlegorganen op het terrein van de internationale volksgezondheid.
Periode: 1945–
Waardering: V, 10 jaar na ontslag
Deze handeling heeft uitsluitend betrekking op benoemingen waarbij geen sprake is van een rechtspositionele verhouding. In gevallen waarin wel sprake is van een rechtspositionele verhouding, moet gebruik worden gemaakt van de selectielijst voor personeelsdossiers van de rijksoverheid (P-direkt)
- (12)
Handeling: Het uitvoeren van voorlichtingsactiviteiten op het terrein van de internationale volksgezondheid.
Periode: 1945–
Product: voorlichtingsmateriaal
Waardering: B eindproducten
V, 10 jaar
- (63)
Handeling: Het organiseren van en/of het leveren van een bijdrage aan congressen, symposia etc. met betrekking tot internationale volksgezondheidsaangelegenheden.
Periode: 1945–
Product: in geval van zelf organiseren: adreslijsten, financiële administratie; In geval van deelname aan congressen etc.: voordrachten, toespraken, programma's, instructies, verslagen
Waardering: V, 10 jaar
- (64)
Handeling: Het voorbereiden, coördineren en opstellen van de inbreng van het Ministerie waaronder Volksgezondheid ressorteert in interdepartementale
- coördinatiecommissies en (ad hoc) interdepartementale overlegstructuren waarvan het Ministerie van BZ het secretariaat voert.
Periode: 1990–
Product: Adviezen, instructies, verslagen, lidmaatschapsarchieven
Bron: Instellingsbesluit
Opmerking: Voor deze handeling geldt dat BZ het secretariaat voert. Bijv. Coördinatiecommissie voor Internationale aangelegenheden (CORIA)
Waardering: V, 10 jaar
- (13)
Handeling: Het (mede) verlenen van fellowships om internationale uitwisselingen op het gebied van de volksgezondheid mogelijk te maken.
Periode: 1945–
Bron: Introductiedossier 2002 van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, Bijlage B (Ambtelijke) interdepartementale voorportalen/adviesraden
Product: overeenkomsten, studieprogramma's, huisvestingovereenkomsten
Opmerking: Met fellowships worden beurzen bedoeld.
Waardering: V, 10 jaar
- Multilaterale samenwerking in de volksgezondheid: de nalatenschap van de periode tot 1945*
- Internationale volksgezondheidsaangelegenheden tot 1952*
- (14)
Handeling: Het voorbereiden van, deelnemen aan en rapporteren over vergaderingen van overleg- en bestuursorganen van internationale organisaties (met werkzaamheden) op het gebied van de volksgezondheid.
Periode: 1945–1952
Waardering: B 1
- (15)
Handeling: Het rapporteren aan internationale organisaties en/of andere landen inzake aangelegenheden betreffende internationale volksgezondheid.
Periode: 1945–1952
Grondslag:
– Internationale sanitaire overeenkomst (*Stb.* 1907, 247) art. 1–4, 10;
– Internationale sanitaire conventie (*Stb.* 1921, 52) art. 1, 2, 4, 11;
– Internationaal sanitair verdrag (*Stb.* 1931, 10) art. 1–6, 9, 12, 14, 16;
– Internationaal sanitair verdrag tot wijziging van het internationaal sanitair verdrag van Parijs van 21 Juni 1926 (*Trb.* 1951, 108) art. 4, 6;
– Internationaal sanitair verdrag voor de luchtvaart (*Stb.* 1935, 201) art. 7, 8 lid 2, 37, 40, 58;
– Internationaal sanitair verdrag voor de luchtvaart tot wijziging van het internationaal sanitair verdrag voor de luchtvaart gesloten te 's-Gravenhage op 12 April 1933 (*Trb.* 1951, 111) art. 7 lid 1–7, 13
Product: rapportages, Ministerraadverslagen
Opmerking: voordat de Nederlandse bijdrage aan internationale organisaties wordt geleverd, wordt deze besproken in de Ministerraad. De betrokken departementen leveren daarvoor op hun beurt hun bijdrage.
Waardering: V, 15 jaar
- Internationale samenwerking op het terrein van de verdovende middelen tot 1964*
- (16)
Handeling: Het voorbereiden van, deelnemen aan en rapporteren over vergaderingen van overleg- en bestuursorganen van internationale organisaties (met werkzaamheden) op het gebied van de bestrijding van het gebruik van verdovende middelen.
Periode: 1945–1964
Waardering: B 1
- (17)
Handeling: Het rapporteren aan internationale organisaties en/of andere landen inzake aangelegenheden betreffende handel in verdovende middelen.
Periode: 1945–1964
Grondslag:
– Internationaal opiumverdrag (*Stb.* 1920, 290) art. 21;
– Overeenkomst nopens het gebruik van bereid opium (*Stb.* 1927, 65) art. 8, 10;
– Verdrag betreffende de vervaardiging en de bereiding van, alsmede de handel in verdovende middelen (*Stb.* 1928, 356) art. 22, 23;
– Verdrag tot beperking van de vervaardiging en tot regeling van de distributie van verdovende middelen (*Stb.* 1933, 322) art. 2 lid 1, 11 lid 2, 14 lid 1, 21–23
Waardering: V, 15
- Standaardisatie van geneesmiddelen en van statistieken van doodsoorzaken tot 1952*
- (18)
Handeling: Het voorbereiden van, deelnemen aan en rapporteren over vergaderingen van overleg- en bestuursorganen van internationale organisaties (met werkzaamheden) op het gebied van de standaardisatie op het terrein van internationale volksgezondheid.
Periode: 1945–1952
Waardering: B 1
- (19)
Handeling: Het meewerken aan de standaardisatie op het terrein van internationale volksgezondheid.
Periode: 1945–1952
Grondslag: Internationale regeling tot unificatie der formules van sterkwerken-de geneesmiddelen, art. 1 (*Stb.* 1907, 93);

Overeenkomst tot herziening van de regeling van 29 november 1906 tot unificatie der formules van sterkwerkende geneesmiddelen art. 8 (*Stb.* 1930, 224); Overeenkomst betreffende de statistieken van doodsoorzaken, art. 3 (*Stb.* 1930, 660)

Product: departementale voorbereiding van internationale regelingen en overeenkomsten; hieronder vallen ook rapportages van onderzoeken door onderzoeksinstituten.
Waardering: V, 15 jaar

Multilaterale samenwerking in de volksgezondheid na de Tweede Wereldoorlog

De Verenigde Naties

(20)

Handeling: Het voorbereiden van, deelnemen aan en rapporteren over vergaderingen van overleg- en bestuursorganen van de Verenigde Naties en bij de Verenigde Naties aangesloten organisaties, met uitzondering van de WHO en de ECOSOC.

Periode: 1945–
Waardering: B 1

(21)

Handeling: Het rapporteren aan de Verenigde Naties en bij de Verenigde Naties aangesloten organisaties (met uitzondering van de WHO en de ECOSOC) inzake aangelegenheden betreffende internationale volksgezondheid.

Periode: 1945–
Waardering: V, 15 jaar

De Wereldgezondheidsorganisatie

(22)

Handeling: Het voorbereiden van, deelnemen aan en rapporteren over vergaderingen van overleg- en bestuursorganen van de Wereldgezondheidsorganisatie.

Periode: 1945–
Waardering: B 1

(23)

Handeling: Het voorbereiden van, deelnemen aan en rapporteren over vergaderingen van overleg- en bestuursorganen van de internationale kankerinstellingen (*UICC en Internationale Instituut voor Kankeronderzoek*).

Periode: 1945–
Waardering: B 1

(24)

Handeling: Het rapporteren van de Wereldgezondheidsorganisatie en/of lidstaten van de Wereldgezondheidsorganisatie inzake aangelegenheden betreffende internationale volksgezondheid.

Periode: 1948–
Grondslag:
– Statuut van de Wereldgezondheidsorganisatie, art. 61-65 (*Stb.* 1948, I 182);

– Regeling betreffende de nomenclatuur voor ziekten en doodsoorzaken [Regeling No. 1 van de Wereldgezondheidsorganisatie], art. 18 (*Trb.* 1955, 44);

– Regeling van de Wereldgezondheidsorganisatie betreffende de nomenclatuur, 1967 (*Trb.* 1967, 186) art. 4;

– Internationale sanitaire regeling [Regeling No. 2 van de Wereldgezondheidsorganisatie] (*Trb.* 1952, 145) art. 3–5, 6 lid 1, 7–10, 13 lid 1, 21 lid 1 en 2, 103 lid 2, 104 lid 3;

– Internationale gezondheidsregeling (*Trb.* 1970, 30) art. 3-6, 7 lid 1, 8 lid 1 en 3, 9, 13 lid 1, 20 lid 4, 21 lid 1 en 2
Product: rapportages, Ministerraadverslagen

Opmerking: voordat Nederlandse bijdrage aan internationale organisaties wordt geleverd, wordt deze besproken in de Ministerraad. De betrokken departementen leveren daarvoor op hun beurt hun bijdrage.

Waardering: V, 15 jaar

(25)

Handeling: Het meewerken aan de standaardisatie op het terrein van internationale volksgezondheid op het terrein van nomenclatuur voor ziekten en doodsoorzaken

Periode: 1950–

Grondslag: Regeling betreffende de nomenclatuur voor ziekten en doodsoorzaken [Regeling No 1. van de Wereldgezondheidsorganisatie], art. 1-9, 12-17 (*Trb.* 1955, 44)

Product: bijdrage aan internationale regelgeving; landelijke bekendmakingen
Opmerking: hierbij worden met alle bij de WHO aangesloten landen afspraken gemaakt over naamgeving en classificatie van ziekten en doodsoorzaken. Zo bestaat er een Manual of the International Statistical Classification of Diseases, Injuries and Causes of Death.

Waardering: V, 15 jaar

(26)

Handeling: Het voorbereiden van de goedkeuring van het Statuut van het Internationale Instituut voor Kankeronderzoek en wijziging van de betreffende wetgeving.

Periode: 1964–
Grondslag: Wet goedkeuring Statuut Internationale Instituut voor Kankeronderzoek, art. 1 (*Stb.* 1966, 610)

Waardering: B 1

(27)

Handeling: Het verlenen van financiële bijstand aan het Internationale Instituut voor Kankeronderzoek.

Periode: 1967–
Grondslag: Statuut Internationale Instituut voor Kankeronderzoek (*Trb.* 1966, 145) art. 8 lid 1
Waardering: V, 5 jaar

De economische en sociale raad van de Verenigde Naties

(28)

Handeling: Het voorbereiden van, deelnemen aan en rapporteren over vergaderingen van overleg- en bestuursorganen van de Economische en Sociale Raad met betrekking tot het VN drugbeleid.

Periode: 1964–
Waardering: B 1

(29)

Handeling: Het rapporteren aan de Verenigde Naties en/of andere landen inzake aangelegenheden betreffende de bestrijding van het gebruik van verdovende middelen.

Periode: 1964–

Grondslag:

– Enkelvoudig verdrag inzake verdovende middelen, art. 3 lid 1, art. 18–20, art. 31 lid 6 en 7 (*Trb.* 1963, 81);

– Protocol tot wijziging van het Enkelvoudig verdrag, artt. 9, 10 (*Trb.* 1980, 184);

– Verdrag inzake psychotrope stoffen, art. 2 lid 1 en 7, art. 3 lid 4, art. 12 lid 1 en 2, artt. 16, 21 (*Trb.* 1989, 129)

Waardering: V, 15 jaar

(30)

Handeling: Het meewerken aan de standaardisatie op het terrein van de bestrijding van het gebruik van verdovende middelen door de Verenigde Naties.

Periode: 1964–

Grondslag: Enkelvoudig verdrag inzake verdovende middelen, art. 30 lid 3-5 (*Trb.* 1963, 81); Verdrag inzake psychotrope stoffen, art. 10 lid 1 (*Trb.* 1989, 129)

Waardering: V, 15 jaar

De Brusselse verdragsorganisatie en de Westeuropese Unie

(31)

Handeling: Het voorbereiden van, deelnemen aan en rapporteren over vergaderingen van overleg- en bestuursorganen van het Verdrag van Brussel / de Westeuropese Unie op het gebied van volksgezondheid.

Periode: 1948–1959

Waardering: B 1

(32)

Handeling: Het rapporteren van het Verdrag van Brussel / de Westeuropese Unie en/of de verdragspartners van het Verdrag van Brussel / de Westeuropese Unie inzake aangelegenheden betreffende internationale volksgezondheid.

Periode: 1949–1959

Grondslag: Administratieve regelingen voor de gezondheidscontrole van het verkeer te land, ter zee en door de lucht (Schuurman & Jordens 26a) art. 3, 4, 9–12

Waardering: V, 15 jaar

(33)

Handeling: Het voorbereiden van, deelnemen aan en rapporteren over vergaderingen van overleg- en bestuursorganen van de Raad van Europa op het gebied van volksgezondheid.

Periode: 1949–

Waardering: B 1

(34)

Handeling: Het rapporteren van de Raad van Europa en/of lidstaten van de Raad van Europa inzake aangelegenheden betreffende internationale volksgezondheid.

Periode: 1955–

Grondslag:

– Overeenkomst betreffende de uitwisseling van oorlogsverminkten, artt. 2 en 3 (*Trb.* 1956, 89);

Administratieve regelingen voor de gezondheidscontrole van het verkeer te land, ter zee en door de lucht (...) art. 3, 4, 9–12

– Europese overeenkomst betreffende de uitwisseling van geneesmiddelen van menselijke oorsprong, art. 6 (*Trb.* 1959, 118)

– Europese overeenkomst betreffende de uitwisseling van testsera voor bloedgroepenonderzoek, art. 6 (*Trb.* 1965, 4)

– Europese overeenkomst inzake de uitwisseling van reagentia voor weefselypering, art. 6 (*Trb.* 1977, 153)

– Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de waardigheid van de mens met betrekking tot de toepassing van de biologie en de geneeskunde, art. 30 (*Trb.* 1997, 113)

Product: rapportages, Ministerraadverslagen

Opmerking: voordat Nederlandse bijdrage aan internationale organisaties wordt geleverd, wordt deze besproken in de Ministerraad. De betrokken departementen leveren daarvoor op hun beurt hun bijdrage. waardering : V, 15 jaar

(35)

Handeling: Het meewerken binnen het kader van de Raad van Europa aan de standaardisatie op het terrein van internationale volksgezondheid.

Periode: 1961–

Grondslag:

– Verdrag inzake de samenstelling van een Europese farmacopee, art. 1 (*Trb.* 1966, 115)

– Europese overeenkomst betreffende de uitwisseling van geneesmiddelen van menselijke oorsprong, art. 4 (*Trb.* 1959, 118)

– Europese overeenkomst betreffende de uitwisseling van testsera voor bloedgroepenonderzoek, art. 4 (*Trb.* 1965, 4)

– Europese overeenkomst inzake de uitwisseling van reagentia voor weefselypering, art. 4 (*Trb.* 1977, 153)

Waardering: V, 15 jaar

(36)

Handeling: Het verlenen van medewerking aan het ontvangen van oorlogsverminkten voor speciale medische behandeling.

Periode: 1958–

Grondslag: Overeenkomst betreffende de uitwisseling van oorlogsverminkten tussen de bij de Raad van Europa aangesloten landen ten behoeve van medische behandeling (*Trb.* 1956, 89)

Product: departementale voorbereiding van internationale regelingen en overeenkomsten; hieronder vallen ook rapportages van onderzoeken door onderzoeksinstituten; nationale wet- en regelgeving ter uitvoering van de internationale regelingen en overeenkomsten
Opmerking: Deze handeling is gebaseerd op het principe van gelijke sociale verzorging en gelijke medische behandeling van onderdanen van land-leden van de Raad van Europa. De bedoeling van bovenstaande overeenkomst is dat aan elke oorlogsverminkte die onderdaan is van land-leden alle in deze landen bestaande geneeswijzen ter beschikken worden gesteld.

Behalve uitwisseling van verminkten vindt ook uitwisseling van behandelwijzen en medisch personeel plaats.

Waardering: V, 10 jaar

(37)

Handeling: Het treffen van uitvoeringsmaatregelen op basis van verplichtingen aangegaan binnen de Raad van Europa.

Periode: 1961–

Grondslag:

Europese overeenkomst betreffende de uitwisseling van geneesmiddelen van menselijke oorsprong, art. 2 (*Trb.* 1959, 118)

– Overeenkomst inzake tijdelijke invoer van medisch, chirurgisch en laboratoriummateriaal in bruikleen afgestaan, art. 1 (*Trb.* 1961, 91)

– Europese overeenkomst betreffende de uitwisseling van testsera voor bloedgroepenonderzoek, art. 2 (*Trb.* 1965, 4)

– Europese overeenkomst inzake de uitwisseling van reagentia voor weefselypering, art. 2 (*Trb.* 1977, 153)

Product: departementale voorbereiding van internationale regelingen en overeenkomsten; hieronder vallen ook rapportages van onderzoeken door onderzoeksinstituten; nationale wet- en regelgeving ter uitvoering van de internationale regelingen en overeenkomsten
Waardering: V, 5 jaar

(38)

Handeling: Het instellen en uitreiken van een internationaal bonnenboekje voor het herstellen van prothesen en orthopedische apparaten van militaire en burger-oorlogsinvaliden.

Periode: 1964–

Grondslag: Overeenkomst tussen de lidstaten van de Raad van Europa betreffende het uitreiken aan militaire en

burger-oorlogsinvaliden van een internationaal bonnenboekje voor het herstellen van prothesen en orthopedische apparaten, art. 1 (*Trb.* 1963, 176)

Waardering: V, 10 jaar

(39)

Handeling: Het administreren van het gebruik van een internationaal bonnenboekje voor het herstellen van prothesen en orthopedische apparaten van militaire en burger-oorlogsinvaliden.

Periode: 1964–

Grondslag: Overeenkomst tussen de lidstaten van de Raad van Europa betreffende het uitreiken aan militaire en burger-oorlogsinvaliden van een internationaal bonnenboekje voor het herstellen van prothesen en orthopedische apparaten, art. 1 (*Trb.* 1963, 176)

Waardering: V, 10 jaar

Benelux

(40)

Handeling: Het voorbereiden van, deelnemen aan en rapporteren over vergaderingen van overleg- en bestuursorganen van de Benelux op het gebied van volksgezondheid.

Periode: 1945–

Waardering: B 1

(41)

Handeling: Het benoemen en ontslaan van de leden van het Comité van de Gemeenschappelijke Benelux-dienst voor registratie van geneesmiddelen.

Periode: 1973–1983

Grondslag: Beschikking van het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie tot instelling van een gemeenschappelijke Benelux-dienst voor registratie van geneesmiddelen, art. 5 (*Trb.* 1973, 10)

Opmerking: de leden zijn ambtenaren in departementale dienst. Ze worden slechts voor enkele jaren benoemd.

Waardering: V, 10 jaar

De Europese gemeenschappen/ de Europese Unie

(42)

Handeling: Het voorbereiden van, deelnemen aan en rapporteren over vergaderingen van overleg- en bestuursorganen van de EGKS op het gebied van de volksgezondheid.

Periode: 1950–1993

Waardering: B 1

(43)

Handeling: Het voorbereiden van, deelnemen aan en rapporteren over vergaderingen van overleg- en bestuursorganen van de EEG op het gebied van de volksgezondheid.

Periode: 1955–1993

Waardering: B 1

<p>(44) Handeling: Het voorbereiden van, deelnemen aan en rapporteren over vergaderingen van overleg- en bestuursorganen van Euratom op het gebied van de volksgezondheid. Periode: 1955–1993 Waardering: B 1</p>	<p>Periode: 1945– Waardering: B 1</p>	<p>Waardering: B 1</p>
<p>(45) Handeling: Het voorbereiden van, deelnemen aan en rapporteren over vergaderingen van verordeningen en richtlijnen van de EG/EU op het gebied van de volksgezondheid. Periode: 1993– Waardering: B 1</p>	<p><i>De Noord-atlantische Verdragsorganisatie</i></p>	<p>(58) Handeling: Het leveren van een bijdrage aan het versterken van de positie van de Nederlandse medische industrie op buitenlandse markten. Periode: 1945– Waardering: B 5</p>
<p>(46) Handeling: Het (mede) voorbereiden van de vaststelling, wijziging en intrekking van verordeningen en richtlijnen van de EGKS op het gebied van de volksgezondheid. Periode: 1951–1993 Waardering: B 1</p>	<p>(53) Handeling: Het voorbereiden van, deelnemen aan en rapporteren over vergaderingen van de NAVO op het gebied van de volksgezondheid. Periode: 1949– Waardering: B 1</p>	<p>(59) Handeling: Het verlenen van toestemming aan Belgische geneeskundigen en vroedvrouwen om in Nederlandse grensgemeenten te werken. Periode: 1945– Grondslag: Overeenkomst tussen Nederland en België betreffende de wederzijdse toelating van geneeskundigen in grensgemeenten van het ene rijk, tot uitoefening van de geneeskunst in die van het andere, art. 1 (<i>Stb.</i> 1869, 80), gewijzigd in Verdrag tussen Nederland en België betreffende de uitoefening van de geneeskunst in de grensgemeenten, art. 1 (<i>Stb.</i> 1948, I 531) Waardering: V, 10 jaar</p>
<p>(47) Handeling: Het (mede) voorbereiden van de vaststelling, wijziging en intrekking van verordeningen en richtlijnen van de EEG op het gebied van de volksgezondheid. Periode: 1957–1993 Waardering: B 1</p>	<p><i>De 'White Pool'-onderhandelingen binnen de organisatie voor Europese economische samenwerking (OEES)</i></p>	<p>(60) Handeling: Het verlenen van toestemming aan buitenlandse medische beroepsbeoefenaars om hun vak in Nederland uit te oefenen. Periode: 1969– Grondslag: Overeenkomst tussen Nederland en Zuid-Afrika betreffende de toelating onderscheidenlijk de registratie van tandartsen (<i>Trb.</i> 1969, 120) art. 5 onder 3 en 6 onder II Waardering: V, 10 jaar</p>
<p>(48) Handeling: Het (mede) voorbereiden van het vaststelling, wijziging en intrekking van verordeningen en richtlijnen van Euratom op het gebied van de volksgezondheid. Periode: 1957–1993 Waardering: B 1</p>	<p>(54) Handeling: Het voorbereiden van, deelnemen aan en rapporteren over vergaderingen van overleg- en bestuursorganen van de OEES op het gebied van de volksgezondheid. Periode: 1948–1960 Waardering: B 1</p>	<p><i>Actor: de Minister van Buitenlandse Zaken</i></p>
<p>(49) Handeling: Het (mede) voorbereiden van het vaststelling, wijziging en intrekking van verordeningen en richtlijnen van de EG/EU op het gebied van de volksgezondheid. Periode: 1993– Waardering: B 1</p>	<p><i>De organisatie voor economische samenwerking en ontwikkeling (OESO)</i></p>	<p>(26) Handeling: Het voorbereiden van de goedkeuring van het Statuut van het Internationale Instituut voor Kankeronderzoek en wijziging van de betreffende wetgeving. Periode: 1964– Grondslag: Wet goedkeuring Statuut Internationale Instituut voor Kankeronderzoek (<i>Stb.</i> 1966, 610) art. 1 Waardering: B 1</p>
<p>(50) Handeling: Het (mede) voorbereiden, (mede) uitoefenen en (mede) evalueren van het voorzitterschap van de EEG/EG/EU inzake de volksgezondheid. Periode: 1957– Waardering: B 1, 2</p>	<p>(55) Handeling: Het voorbereiden van, deelnemen aan en rapporteren over vergaderingen van de OESO op het gebied van de volksgezondheid. Periode: 1960– Waardering: B 1</p>	<p><i>Actor: de Minister onder wie Onderwijs en Wetenschappen ressorteren</i></p>
<p><i>Overige internationale organisaties</i></p>	<p>(56) Handeling: Het rapporteren inzake gelegenheden betreffende internationale volksgezondheid. Periode: 1960– Bron: Nota internationale dimensie VWS-beleid: Overzicht en koers voor 1997–1998, p.14 Product: rapportages, Ministerraadverslagen Opmerking: voordat de Nederlandse bijdrage aan internationale organisaties wordt geleverd, wordt deze besproken in de Ministerraad. De betrokken departementen leveren daarvoor op hun beurt hun bijdrage. Waardering: V, 15 jaar</p>	<p>(26) Handeling: Het voorbereiden van de goedkeuring van het Statuut van het Internationale Instituut voor Kankeronderzoek en wijziging van de betreffende wetgeving. Periode: 1964– Grondslag: Wet goedkeuring Statuut Internationale Instituut voor Kankeronderzoek (<i>Stb.</i> 1966, 610) art. 1 Waardering: B 1.</p>
<p><i>De Wereldbank</i></p> <p>(52) Handeling: Het voorbereiden van, deelnemen aan en rapporteren over vergaderingen van overleg- en bestuursorganen van de Wereldbank op het gebied van de volksgezondheid.</p>	<p><i>Bilaterale samenwerking in de volksgezondheid</i></p>	